

Затримано провідсвіта, який позичав гроші на «лікування» батька

Житель Володимир-Волинського району звернувся до міськвідділу міліції з повідомленням про те, що знайомий позичив у нього гроші на лікування хворого батька, проте повертати борг не збирається. Шахраєм виявився раніше судимий за вчинення крадіжки 28-річний місцевий житель, що під приводом лікування хворого батька отримав від заявника 4700 грн і мобільний, який здав у ломбард.

400 мільйонів — українським шахтарям

Верховна Рада України прийняла ЗУ «Про внесення змін до додатка №3 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2015 рік» щодо державної підтримки вугільної галузі». Тож, ухваливши відповідний закон, який передбачає своєчасну й стовідсоткову виплату зарплати працівникам державних вугледобувних підприємств і створення безпечних умов праці, держава спрямувала на платню гірникам близько 400 мільйонів гривень.

7

Відомості.інфо

№15 (757)

16 - 22 квітня 2015 року

<http://www.vidomosti.info/>

Погляд

В обіймах Барселони

Коли планувала подорож до Іспанії, то ця країна викликала асоціації з коридою, биками, фламенко. Та після прибуття в Барселону моєму здивуванню не було меж: я опинилася в автономній області Каталонія, де свій центр, свої традиції, звичаї та навіть офіційна каталонська мова, а коридра вже три роки як заборонена законом. Тому за сім днів відпочинку, хоч цього і недостатньо, щоб повністю все охопити, я спостерігала за життям каталонців, чим і хочу з вами поділитися.

Отже, відпочинок мій проходив на узбережжі Коста-Брава. Гори, пляжі, кришталево прозора вода Середземного моря, безліч туристів та корінних іспанців. Народ привітний, емоційний і дуже лінійний. Доказом цього є відома іспанська сієста — пообідній відпочинок, який триває дві, три, а то й чотири години. Для місцевих жителів сон після обіду — це невід'ємна частина робочого дня.

Через кризу, яка лишила помітний слід в економіці країни, рівень крадіжок зашкалює. Мене одразу попередили, щоб для своєї ж безпеки зняла золоті прикраси. Так, в однієї пані на базарі просто з шиї зірвали

вулиці, відомий бульвар La Rambla, площу Каталонії, океанаріум.

Мою мандрівку завершили відвідини співоких фонтанів. Нестримний потік води, музика, різнокольорові ліхтарі та чотири прожектори, які розсівають вечірнє барселонське небо, — релакс і безмежне задоволення.

Ну і хочеться додати пікантності в свою оповідь. Чим найбільше здивувала Каталонія та її жителі, то це своїм «туалетним» гумором. Унікальна річ, яку ви більше ніде не зустрінете. Можливо, не зовсім це приємно звучить, однак якщо ви вже опинилися в чужій країні, приховувати її традиції не варто. Отож, якщо в Брюсселі є відомий на весь світ «Хлопчик, який пісяє», то в Каталонії — «saganer» — «хлопчик, який какає». Місцеві жителі ніжно називають їх «засранчиками». Це жартівлива статуетка каталонського пастуха в національному чепчику, який у процесі справляння «великої потреби». Сaganer — невід'ємна частина різдвяного декору, символ багатства. Я була здивована, коли в сувенірному магазині побачила такі статуетки. Крім традиційних фігурок, помітила у такій пікантній позі й президентів різних країн, гравців футбольних клубів, зірок естради та кіно і навіть Папу Римського. Коштує така дрібничка не дешево — в межах 25–30 євро. До того ж навіть у музеї Сальвадора Далі використані декорації фекалій — місцевого символу достатку.

Наостанок хочу сказати, що хоча

зустріти людей, які курять не лише звичайні цигарки, а й марихуану.

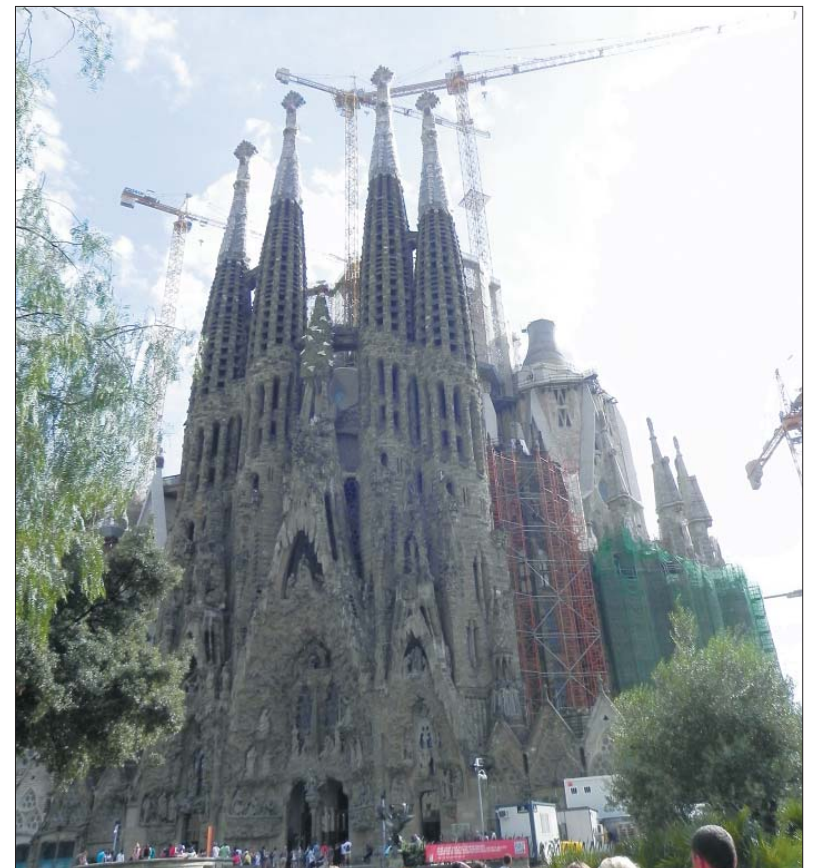
Й власне про саму столицю Каталонії — Барселону. Вона завжди посідає високі позиції у рейтингу найвідвідуваніших міст світу. Справді, туристів тут не злічити: на вулицях людно, магазини, ресторани, музеї переповнені. Барселона — культурно багате місто. І перше, що асоціюється з ним, — це талановитий архітектор Антоніо Гауді й одне з найвідоміших його творінь — собор Святого Сімейства (Temple Expiatori de la Sagrada Família). Сказати, що це вражає, — нічого не сказати. Велич і красу собору не описати словами, це варте того, щоб побачити на власні очі.

Зведення храму за кошти благодійників почалося ще у 1882 році та продовжується донині. Роботи над цим об'єктом Гауді присвятив 40 років і за життя повністю закінчив лише фасад Різдва Христового. Після себе він не лишив повного проекту майбутнього собору, оскільки будував і творив без чіткого плану: всі ідеї приходили спонтанно.

Митець повністю віддавався роботі, був одержимий будівництвом, і подекуди його дії нагадували божевілля. Так, працюючи над композицією «Побиття немовлят», архітектор приносив у майстерню тіла маленьких дітей із моргу, розвішу-

вав їх, вибирав найкращі форми для ліпки скульптур і починав творити.

10 червня 1926 року Антоніо Гауді, на той час уже відомий на всю країну, трагічно гине. За декілька днів до цієї дати вулицями Барселони відправився перший трамвай,

який у момент свого дебюту збивав Гауді. Перехожі не впізнали великого архітектора, який був неохайно одягнений, без грошей та документів, тому відправили його в лікарню для бідних, де йому не надали належної допомоги. Лише наступного дня митця забрали в кращий медичний заклад, однак через невеликий проміжок часу він помирає. До речі, цікавим є той факт, що в Барселоні всі таксі пофарбовані в чорний і жовтий кольори. Це не випадково: жовтий колір символізує сором, що каталонці не впізнали Антоніо Гауді та вчасно не доправили у хорошу лікарню, а чорний — це вічний траур за ним.

Якщо плануєте відвідати Барселону, то просто непростимо не побачити парк Гуелла й інші творіння Гауді, кафедральний собор, пам'ятник Колумбу, місцевий порт, готичні

всього побачити не вдалося, та враження від того не менш захопливі. За тиждень відпочинку мені вдалося ледь торкнутись Іспанії, поспілкуватись з місцевими й такими ж, як я, туристами. Багато хто володіє елементарною англійською мовою. Так я познайомилася з іспанцями: один після нашого діалогу заспівав мені «Катюшу», другого я вчила переказувати «thank you» українською, а з продавцями крамничі вдалося навіть домовитись про знижку майже на 50%. Тому, якщо ви не знаєте англійської, рекомендую брати із собою словничок.

Отже, якщо ви хочете більше сонця, чистого і теплого моря, адекватних та привітних жителів, неординарності й сюрпризів, то я раджу вам подорож до Іспанії. Барселона радо прийме вас у свої обійми.

Тетяна ДЕНИСЮК

ланцюжок, а у іншій жертви на пляжі вкрали туфлі. Кумедна вийшла ситуація, оскільки гроші та фотоапарат залишили, а от пару модного взуття таки «приватизували». А ще в Барселоні вигадують цілий сюжет грабунку. До прикладу, ви спокійно гуляєте містом, на вас із вікна «випадково» виливають каву, добрий іспанець одразу поспішає на поміч, у той час коли другий «чистить» кишені. Надто дорого обходиться така допомога звичайного перехожого.

Сподобалася й місцева кухня. Спробувала відому страву паелью — рис із морепродуктами, делікатес хамон — сиров'ялена свинина, дуже специфічна на смак і страшенно дорога (від 40 євро за кілограм і більше), а також сантрію — національний напій, слабоалкогольна суміш на основі червоного вина плюс фрукти, бленді та лікер. Узагалі іспанські вина дуже смачні, а до того ж і недорогі. Так, пляшка хорошого вина коштує від 1,5 євро та вище. До речі, за розпивання алкоголю на вулиці величезні штрафи. А от палити дозволено будь-де, тому часто можна

